

ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИН ЯК СПЕЦИФІЧНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ТОРГІВЛІ

Кардовська Н.С., гр. Е-47м

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. **Н.С. Краснокутська**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Стрімкий розвиток інформаційних технологій суттєво впливає на діяльність та життя людей, зокрема призводить до заохочення підприємницького інтелекту, який створює можливості для появи нових секторів економіки, що динамічно розвиваються.

До одного з таких секторів економіки відноситься електронна торгівля, або е-комерція, як її називають на Заході.

Електронна комерція – це діяльність із продажу товарів або послуг з метою отримання прибутку за допомогою використання мережі Інтернет .

Складовими електронної торгівлі є три щільно пов'язаних між собою компонента: бізнес-суб'єкти (учасники), процеси та мережі, за допомогою яких пов'язуються учасники та забезпечуються процеси.

За змістом діяльності інтернет-торгівля суттєво відрізняється від реальної роздрібною торгівлі. Їй притаманні характерні риси, особливості, серед яких можна виділити віртуальність, інтерактивність, глобальність, динамічність, ефективність.

У сфері електронної комерції склалося кілька систем. За об'єктами та суб'єктами, які є їх складовими елементами, такі системи пропонуються розподіляти на: B2B (бізнес-бізнес), B2C (бізнес-споживач), G2B (адміністрація-бізнес), C2C (споживач-споживач). Напрямок бізнес-споживач, у якому учасниками комерційного процесу є фізичні особи та юридичні особи або торговельні компанії, є найбільш перспективним з комерційної точки зору. Його основу складає електронна роздрібна торгівля, суб'єктами якої виступають Інтернет-магазини.

Беручи до уваги визначені ключові особливості електронної торгівлі, можна зробити висновок, що Інтернет-магазин – це спеціалізований Web-сайт, який забезпечує повний цикл купівлі-продажу товарів через Інтернет в інтерактивному режимі з використанням електронного каталогу.

Завдяки цим характеристикам можна сміливо сказати, що ця форма продажу має значні переваги навіть перед прогресивними формами реальної торгівлі як для покупця, так і для торговельного підприємства.

ПЛАНУВАННЯ ЯК ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РІШЕНЬ

Клименко О.В., гр. Е-38

Науковий керівник – доц. **Н.П. Ушакова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Основа управління господарськими процесами на підприємстві складають управлінські рішення.

Головною особливістю управлінських рішень є те, що їх приймають для забезпечення безперебійного функціонування об'єкта управління. Центральною функцією управління є планування.

В економічній літературі зустрічається достатньо визначень планування. На наш погляд найбільш змістовним є визначення науковця Турченко М.О. Планування – це процес формування мети діяльності підприємства, визначення пріоритетів, засобів і методів її досягнення, на основі виявлення комплексу завдань і робіт, а також впровадження ефективних методів, способів, ресурсів, необхідних для виконання конкретних завдань у встановлені терміни.

Планування як економічну категорію заведено розглядати із загальноекономічної та управлінської позицій. Загальноекономічна позиція дає уявлення про планування як один з методів регулювання пропорцій суспільного виробництва.

З управлінської позиції планування розглядається як засіб узгодження учасників діяльності. Основна сутність планування полягає в цілепокладанні та обґрунтуванні способів досягнення цілей. За допомогою планування встановлюються параметри функціонування економічної системи. Це відбувається завдяки дії з боку суб'єкта планування на об'єкт його впливу.

Управлінські рішення не можна розглядати як довільну дію. Передумовою підготовки та прийняття управлінського рішення завжди є наявність проблеми, тобто встановлення невідповідності між фактичним і бажаним станом діяльності виробничого, комерційного чи іншого суб'єкта, що перешкоджає його ефективному функціонуванню та розвитку.

Потреба в прийнятті рішення постає і тоді, коли є кілька можливих варіантів, серед яких необхідно вибрати найприйнятніший. Вибір відповідного варіанта рішення здійснюється з урахуванням системи критеріїв. Саме таким критерієм у процесі планування є альтернативний вибір.